

[Justitsministeren]

navnlig vil have betydning med hensyn til skatter og afgifter. Det er oplyst, at de modregninger, der berøres af forslaget, i 1982 hos skatte- og toldvæsen havde et omfang af ca. 20 mill. kr. Heroverfor står imidlertid den positive effekt – også for statskassen – af, at man forbedrer rekonstruktionsmulighederne for de pågældende virksomheder. Set i en større sammenhæng er der derfor næppe risiko for noget væsentligt provenutab for det offentlige på dette punkt.

I flere af høringssvarene er der rejst spørgsmål om gennemførelse af regler om, at lønmodtagere i virksomheder, som anmelder betalingsstandsning, kan kræve sikkerhed for lønkrav som betingelse for at fortsætte deres arbejde under betalingsstandsningsperioden. Det er imidlertid i retspraksis fastslået, at lønmodtagere allerede efter de gældende regler har ret til at forlange sikkerhed, og justitsministeriet har derfor ikke fundet det nødvendigt i lovforslaget at medtage særlige lovregler om dette spørgsmål. I den forbindelse kan det også nævnes, at spørgsmålet om regulering af gensidigt bebyrdende aftaler for tiden er genstand for overvejelse i justitsministeriets købelovsudvalg.

Det er min opfattelse, at de foreslåede nye regler om betalingsstandsning vil være til gavn for virksomheder, som kommer i økonomiske vanskeligheder, og at reglerne samtidig vil give kreditorerne en mere rimelig indflydelse på forløbet af betalingsstandsninger, end det er tilfældet under de nuværende regler. Ved at styrke kreditorernes tillid til betalingsstandsning sinstitut vil man kunne forbedre mulighederne for at rekonstruere virksomheder og dermed for at bevare arbejdspladser.

De foreslåede regler om *gældssanering* er udformet i overensstemmelse med retningslinjerne i betænkning nr. 957/1982 om gældssanering, som er afgivet af et af justitsministeriet nedsat udvalg. Forslaget tilsigter at opfylde folketingets beslutning af 2. juni 1983. Den foreslåede ordning indeholder i overensstemmelse med den nævnte folketingsbeslutning både regler om gældssanering i konkurs og regler om gældssanering uden for konkurstillfælde.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de bemærkninger, der ledsager det, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg tillader mig herved for folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om en arbejdsmarkedsuddannelsesfond.

(Lovforslag nr. L 67).

Forslaget går ud på at oprette en arbejdsmarkedsuddannelsesfond, hvis formål er gennem bidrag fra arbejdsgivere og lønmodtagere at dække udgifter ved arbejdsmarkedsuddannelser.

Arbejdsmarkedsuddannelserne omfatter specialarbejderuddannelsen, efteruddannelsen af faglærte m.v., de særlige omskolingsforanstaltninger samt de erhvervsintroducerende kurser for unge og for langtidsledige (EIFU- og EIFL-kurserne).

Efter forslaget skal lønmodtagere, der betaler bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension, og disse lønmodtageres arbejdsgivere bidrage til fonden. Bidragets størrelse fastsættes for hver enkelt lønmodtager under hensyntagen til antal beskæftigede timer efter samme retningslinjer, som gælder for ATP-bidraget. Arbejdsgiveren og lønmodtageren betaler hver halvdelen af bidraget.

Bidraget for 1984 for en fuldtidsbeskæftiget lønmodtager foreslås fastsat til 964,80 kr., hvoraf lønmodtageren og arbejdsgiveren betaler hver halvdelen, 482,40 kr. For de kommende år vil bidraget blive fastsat for et finansår ad gangen og således, at den samlede bidragsindtægt svarer til de statslige udgifter til arbejdsmarkedsuddannelser.

Forslagets bestemmelser om indbetaling af bidrag m.v. svarer i øvrigt til de for ATP-bidrag gældende regler. Hermed er det søgt sikret, at arbejdsgivernes administrative merarbejde bliver mindst muligt.

Regeringen har overvejet at fritage arbejdsgiverne for at betale bidrag for den første ansatte, således som det i dag er tilfældet for bidraget til arbejdsløshedsforsikringen. En sådan regel ville naturligvis være til størst fordel for arbejdsgivere med få ansatte, og det ville være i overensstemmelse med regeringens opfattelse, at man særlig bør lette vilkårene for denne gruppe virksomheder.

Af teknisk-administrative grunde kan en sådan regel dog ikke gennemføres fra ordningens ikrafttræden. Bl.a. ville det medføre betydelige administrative ulemper for ar-